

● Tayyib Atmaca

Herkes Kendi İçinde Kaçak Kazı Yapıyor

Geçtik yalan dünyadan girdik sanal dünyaya, hatır gönül işine dönüp bakan kalmadı, karnından konuşanlar birbiriyle anlaşır, hal diliyle konuşan bedeviden sayılır, yazanlar ne yazıyor okuyan ne anlıyor, çatırtıya sıkınlardan vurduğunu sanıyor, herkes nefesine köle kendi kentinde kral, her gün yeni bir bela kapımıza dayanır, ne yapalım erenler akli başa derenler, bunca insan içinde gönlümüze dokunan, arı duru türkçeyle dilinde söz pişiren, gönül eri nerdeyse orayı yurt yapalım.

Daralınca kalbimiz kalkar dostu giderdik, sarılınca rahatlar kendimize geldik, nerde o eski dostlar eskimeyen dostluklar, herkes bir yere gitti adresini terk etti, yitiğini ararken gittiği yerde yitti, herkes kendi içinde kaçak kazı yapıyor, kimi kendinden sapıp aklını put yapıyor, kimisi de kendini şeyhülislam atıyor, sosyal medyada ahkam kese kese batıyor, ar nerede başlıyor namus nerde bitiyor, herkes herkesten memnun din kültürel bir değer, helal haram sembolik kutsalımız kalmadı.

Biz mi devirden düştük devirler mi değişti, törpülenip duruyor her gün duygularımız, demek insan ikinci kırkını çıkarınca, akli ile kalbini bir terazi bellermiş, önce darayı alıp sonra safiyi koyup, sonra da terazinin ibiğini tutarmış, kendisinden geçen hak hiç çıkmazmış aklından, kendisinden geçene helal hoş olsun dermiş, bir gün olsun darlığın saklanmazmış ardına, hem gözüyle gönlüyle paylaşmış durmadan, şükür anahtarıyla açar kapar günleri, her gün bin bereketle kapatmış dükkânı.

Bu korona günleri gelir geçer yakında, insanoğlu bu sefer belki tulpara biner, göğün üstünde gezip yeryüzüne hükmeder, başkasının canını cehenneme postalar, yeni köleler doğar yeni karunlar türer, ay'ı parselleyenler imara da açarlar, herkese bir çip takıp akli tutsak ederler, konuşurum kendimle siz kusura kalmayın, bu karamsar tabloyu alın asın kenara, belki günün birinde bakarsınız gülerken, bu *atmaca* ne manyak avcı imiş dersiniz, gelince sizin devrin belki ahir zamanı.

